

MIEN DÖRPKE

Nuujstادت mien dörpke doe bès einen
druim,
mien stadt van gebaorte wie ig diche
nuim.
doe bès in mien ouge het sjoonste van
al,
vanaaf de Riekswaeg, de Vloutgraaf
de wal.

Dèngk, dèks aan die luuj die van hie
zeen gegange,
mer geine dae kènt hun plaatsj hiej
vervange.
die vertoeve hiej baove in hogere sferè,
aan die mòt men dèngke, die mòt men
aug ere.

Zie leite aan vööle hiej ònger get nao,
dr'om bèn ig zo dankbaar, dr'om zeen
zie mig nao.
bèn ig oppe kirkhöf, zeen oppe graver
hun name,
dan zèk ig bedank veur waat geer deig
al tesame.

Blief dan effekes in gedankge bie ede-
rein sjtaon,
al pink mènninge keer euver mien
wange ein traon.
zeen ig hun weier veur mig, en heur
hun verhaole,
en zèk dan gans sjtilkes, bedank alle-
maole.

Ans Herzig